

вѣстника едно или двѣ писма и едно нѣщо написано на нѣмски като съ фирмата, марката на фабриката.

— Вий сами ли прибрахте неговата кореспонденция?

— Като излизахъ, разсипания оставяше на масата дѣто сѣдяхъ всички тия писма, вѣстници и книга.

— Направо отъ васъ Алекс. Карагюлевъ не е ли получавалъ своята кореспонденция?

— Не, а братъ му, на когото, слѣдъ като прѣдадохъ веднѣжъ писмата и вѣстниците, казахъ му, че отъ менъ повече нѣма другъ пжтъ да търси никакви писма за брата си, и на чиновника казахъ, че нѣма вече да зимахъ неговата кореспонденция, защото нѣма да ставамъ на хората слуга.

Прѣдсѣд.: Само за нѣкои ли писма бѣхте натоварени да му ги прибирате, или и за постоянната му кореспонденция?

— Постоянна кореспонденция не е имало. Само единъ пжтъ се е случило отъ менъ — както казахъ оставени на масата ми — вѣстници и едно или двѣ писма, които съмъ прѣдалъ на брата му.

Азъ щомъ получихъ тази кореспонденция, помислихъ си, защо да ставамъ на хората слуга и казахъ да ми се не оставя повече, а да му се прашатъ на право. Отъ тогава никаква кореспонденция на Ал. Карагюлевъ не е дохождала.

— Прѣзъ расстояние на колко врѣме вий получаваште неговата кореспонденция?

— Най-много 5 — 6 дена бѣше оставяна на менъ неговата кореспонденция.

— Прѣзъ кое врѣме бѣше?

— Това бѣше въ края на мѣсець Ноемврий 1890 г.

— Кой отъ братията му получаваше вѣстниците и писмата?

— Братъ му Димитръ Карагюлевъ получаваше неговитѣ вѣстници и писма.

— Освѣнъ тия писма, други не е ли имало за него, не е ли получавалъ чрѣзъ васъ?

— Не съмъ виждалъ. Освѣнъ тия писма други прѣзъ мене не сж минавали.

— Тия писма като биле отъ Нѣмско, както казахте, че това сте заблѣзали, а не съглѣдахте ли отъ кждѣ бѣха?

— Не. Само видѣхъ, че сж отъ тамъ, защото имаха и фирма на фабриката.